

UVIC

Revista de la
Universitat de Vic
Abril 2007

Carrer Sagrada Família, 7
Tel. 93 886 12 22
Fax 93 889 10 63
www.uvic.cat

02
Comencen les
localitzacions de la
pel·lícula
"Serrallonga"

03
Els programes de
màster de la UVic per
al curs 2007-08

04
Verdaguer en anglès

05
A Europa "Tu hi poses
els colzes"

06
Una mirada crítica a
l'esport

07
El conseller Huguet
reconeix en la UVic
un model d'eficiència

08
Fem UVic, el bloc
dels exestudiants

Commemoració
del desè aniversari
de la UVic

09
La Cambra i la UVic
posen l'accent en
la innovació

10
Entrevista a l'actor
Lluís Soler

12
Dones de Teatre

13
Els Vespres de l'Aula,
cicle de conferències

14
Aula L3 d'accés
directe

Sempre voldré voler,
antologia de l'obra de
Segimon Serrallonga

15
Eumo Editorial,
novetats de
primavera

CAMPUS 131

Comencen les localitzacions de la pel·lícula Serrallonga a les Guilleries

El Servei d'Audiovisuals de la UVic ja ha començat a gravar imatges del *making of* de la pel·lícula *Serrallonga*. Després de les rodes de premsa al Saló del Tinell i a la Universitat de Vic i la presentació als empresaris, s'han començat a concretar les localitzacions per la comarca d'Osona. L'equip de direcció i de producció de la pel·lícula, encapçalat per Esteve Rovira, va visitar Ripoll i Sant Joan de les Abadesses, i per la zona de les Guilleries visità Rupit, Tavertet, Cantonigròs; salts d'aigua com La Foradada, ermites, coves i masies com el Mas la Sala de Viladrau, la casa natal de Joan Sala, "Serrallonga".

Properament es faran els càstings per a extres i figurants en les instal·lacions del Servei d'Audiovisuals.

Buscant localitzacions a la Foradada.

MÉS QUE UN CARNET

→ SÓN REBAIXES TOT L'ANY EN SERVEIS, ESPECTACLES I BOTIGUES!

El Carnet UVic de Caixa Manlleu et permet obtenir descomptes en gimnasos, òptiques, moda, perruqueries, viatges, cinema, esports, discos, llibres, fotografia... a més dels avantatges que et proporciona en els serveis de la mateixa Universitat de Vic i de Caixa Manlleu.

 Caixa Manlleu

Edita: Servei de Publicacions de la Universitat de Vic. Redacció: Manuel Llanas, Teresa Lleupart, Mercè Rocafiguera, Carlos Scolari i Miquel Tuneu. Fotografies: Servei d'Audiovisuals de la UVic. Disseny: Eumogràfic. Impressió: Novoprint. D.L.: B-40.564-90

Els programes de màster de la UVic

En els propers cursos, l'estructuració dels ensenyaments universitaris s'organitzarà en tres cicles. El primer conduirà a l'obtenció del títol oficial de grau (equivalent als actuals estudis de primer i segon cicles), que es preveu que es podran iniciar el curs 2008-09. El segon i tercer cicles condueixen als títols oficials de màster i de doctor o doctora, respectivament.

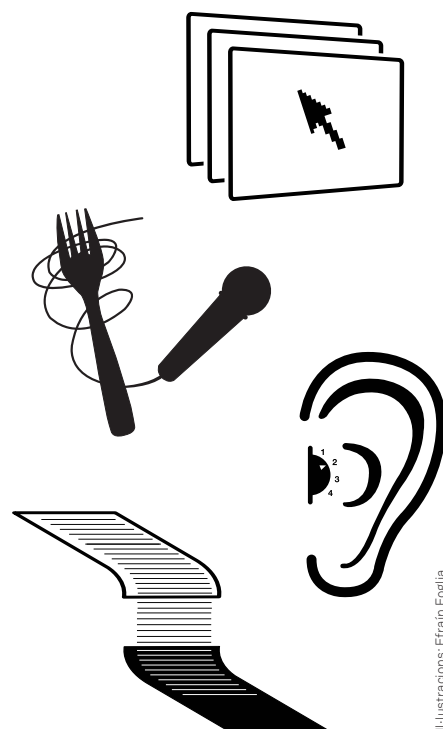
Com a estudis oficials, en aquest marc el postgrau es configura com una etapa d'estudis amb ple reconeixement. D'aquesta manera, la formació superior de les universitats de Catalunya s'equipara estructuralment a la que ofereixen els països capdavanters d'Europa i del món.

La Universitat de Vic va començar a impartir el primer màster oficial en Comunicació i Gastronomia el curs passat. Per al curs 2007-08 n'ofereix tres més sobre Interpretació de Confe-

rències, Comunicació Digital Interactiva i Traducció Especialitzada, i dos d'interuniversitaris, en Formació de Professors de Català per a Adults i en Estudis de Dones, Gènere i Ciutadania. El curs 2008-2009 s'hi afegirà el de Biologia de Sistemes, entre altres.

Aquesta oferta s'ampliarà i adaptarà els propers anys amb la voluntat de comptar amb una programació completa d'estudis avançats.

Tots els màsters oficials permeten adquirir competències de capacitació per a l'exercici d'activitats professionals en els àmbits d'especialització corresponents i obren la porta a l'admissió al doctorat. Per a aquells estudiants que vulguin continuar la carrera acadèmica i de recerca, els màsters oficials són la via ordinària d'accés al doctorat, que comprèn l'elaboració i presentació d'una tesi doctoral.

Il·lustracions: Efraim Foglia

Dones matemàtiques II

Montse Vilalta
Professora de Matemàtica de
l'Escola Politècnica Superior

No és fins ben avançat el segle XX que les dones—igualment com en altres disciplines—s'incorporen amb normalitat a les universitats per a l'estudi de la matemàtica. Les dades el curs 2004-05 assenyalen una situació ben diferent de la que es donava tot just trenta anys enrere: del total de persones titulades aquest curs en el conjunt de Facultats de Matemàtica de l'Estat espanyol, un 58,84% eren dones, i la rendibilitat acadèmica de les dones (nombre d'abandonaments, temps que es tarda a acabar els estudis, relació d'assignatures aprovades respecte de les matriculades) és significativament millor que la dels homes.

No obstant això, la situació s'inverteix quan passem a considerar els percentatges de dones que hi ha entre el professorat universitari i entre el col·lectiu d'investigadors. En aquestes esferes, el percentatge de dones decreix a mesura que augmenta el nivell o categoria acadèmica. Aquest fet, que es dona en totes les àrees del saber, és molt més significatiu en el cas de la matemàtica: la mitjana global de professores i investigadores en les àrees de matemàtiques és de les més baixes.

És amb aquests resultats que escau fer-nos novament la pregunta que ens formulàvem sobre l'existència de característiques en aquesta disciplina que puguin ser causa que les dones en siguin relegades. I ara sí que podem apuntar alguns factors atribuïbles a la disciplina que ho poden explicar. La investigació en matemàtica és particularment dura, és una investigació que requereix molta constància, temps i

concentració i que sol fer-se en solitari. A més, la major productivitat dels científics d'aquesta àrea es produeix en edats molt joves, justament en l'edat de major fertilitat de les dones, les quals es veuen obligades, doncs, a optar per la matemàtica o per formar una família pròpia. A més a més, la possibilitat de retorn a la investigació en matemàtica després de parèntesis més o menys perllongats, és cada vegada més difícil, cosa que no passa amb tanta intensitat en d'altres àrees disciplinàries.

Malgrat això, les xifres de presència de dones que es van assolint tenen una tendència creixent. Les polítiques d'igualtat en les universitats i en els centres d'investigació serviran, també, per corregir algunes situacions injustificades que continuen donant-se respecte les dones i que no són atribuïbles a les disciplines sinó a les pràctiques androcèntriques que encara persisteixen en la nostra societat.

Nova col·lecció de llibres de lectura fàcil

Les professores de la Facultat d'Educació de la Universitat de Vic, M. Carme Bernal i Carme Rubio, acaben de publicar a les Publicacions de l'Abadia de Montserrat els dos primers volums de la col·lecció *Tant de gust...*, que dirigeixen elles mateixes, titulats *Senyor Andersen* i *Senyor Maragall*, adreçats a col·lectius amb dificultats lectores i de comprensió. Els llibres fan una presentació biogràfica del personatge i a continuació ofereixen alguns textos adaptats per facilitar-ne la lectura i ajudar així a fer més assequible l'obra dels escriptors en qüestió. L'edició, molt acurada, es presenta bellament il·lustrada i en coberta semirígida.

Josefina Piquet parla de l'exili als estudiants

Josefina Piquet, coneguda també com 'la nena del 36', va ser pel febrer a l'Aula Magna de la Universitat de Vic per fer una xerrada sobre *La guerra i l'exili. Vivències d'una nena del 36*.

Josefina Piquet va néixer el 1934 a Barcelona i quan tenia 5 anys va quedar atrapada entre les runes causades per un bombardeig dels avions feixistes italians en plena Guerra Civil. El 1939 va emprendre el camí de l'exili i va travessar la frontera a peu, amb la seva mare, juntament amb milers d'exiliats. No tornà fins a onze anys després.

El 1997 un grup de dones de més de 80 anys, supervivent de la guerra, van constituir-se en l'associació Dones del 36, amb l'objectiu de recordar a les noves generacions que els avenços polítics i socials que té avui la dona no vénen del 75, sinó d'una lluita molt anterior que es remunta a la República. La xerrada l'organitzaren el Centre d'Estudis Interdisciplinaris de la Dona i la Càtedra Unesco: 'Dones, desenvolupament i cultura'.

Verdaguer en anglès, per Ronald Puppo

El Dr. Puppo, professor de la Facultat de Ciències Humanes, Traducció i Documentació, publica l'antologia *Selected Poems of Jacint Verdaguer: A Bilingual Edition* a la prestigiosa editorial University of Chicago Press. L'antologia, el primer llibre de Verdaguer editat en anglès, ha passat els rigorosos filtres acadèmics que caracteritzen aquella editorial i es presentarà a la propera Fira del Llibre de Frankfurt. El Dr. Puppo ha fet la selecció dels textos verdaguerians seguint el criteri d'oferir allò que el poeta català té de més universal i que més podia interessar el públic anglosaxó. L'antologia es complementa amb introduccions a cada una dels llibres dels quals s'han triat peces i amb un generós apartat de notes perquè el públic pugui situar-se adequadament.

Fa pocs anys el Dr. Puppo va acabar la traducció anglesa de *Canigó* i va proposar-ne l'edició a l'editorial nord-americana, que, considerant que abans calia introduir Verdaguer en el món acadèmic anglosaxó, va proposar-li de fer una antologia per donar a conèixer Verdaguer en anglès. L'aparició de *Se-*

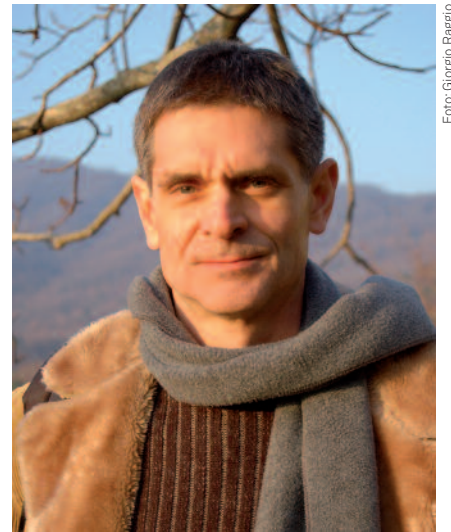

Foto: Giorgio Raggio

lected Poems of Jacint Verdaguer és una notícia important per a la projecció exterior de la cultura catalana i un reconeixement per a la nostra literatura.

L'obra compta amb un estudi introductor sobre la vida i l'obra de Verdaguer a càrrec del Dr. Ramon Pinyol i Torrents, professor de la mateixa facultat i especialista en temes verdaguerians.

La UVic i el canvi climàtic

L'escalfament global ha passat a ser una realitat quotidiana de la qual hem d'assumir la responsabilitat. Com a institució universitària, la UVic desglossa la seva responsabilitat en tres àmbits, el personal de cadascun dels integrants de la comunitat universitària, l'educatiu en tant que responsables de la formació dels futurs professionals, i l'institucional com a empresa que interacciona amb el medi ambient com a conseqüència de la seva activitat quotidiana.

Mentre des del Pla de Sostenibilitat de la UVic s'avança en la concreció d'iniciatives que es tradueixin en una minimització de l'impacte ambiental de la nostra activitat, mostrem les dades de consum d'energia elèctrica de la UVic durant els darrers 11 anys, per conscien-

ciar-nos del consum i de les mesures que s'han de prendre.

Si tenim en compte que per cada kW/h generat s'alliberen a l'atmosfera uns 0,35 Kg de CO₂, aviat arribem a la conclusió que prop de quatre-centes tones de diòxid de carboni emeses a l'atmosfera són responsabilitat nostra.

A Europa, "Tu hi poses els colzes"

Del 21 al 25 de març la Universitat de Vic va ser present al Saló Estudia dedicat als ensenyaments universitaris amb el lema "Tu hi poses els colzes". La campanya s'inspirava en el nou programa d'estudis sorgit de l'Espai Europeu d'Educació Superior, que atorga molt més pes al treball personal de l'estudiant. Per això, als estudiants que demanaven informació dels estudis de la UVic als estands del Saló, se'ls obsequiava amb unes colzeres amb la marca de la Universitat de Vic.

L'estand de la UVic incloïa un *set* televisiu des del qual els estudiants de Periodisme i Comunicació Audiovisual realitzaven entrevistes que permetien als assistents veure en directe una part del treball que es du a terme en aquests estudis. L'altre gran apartat de l'estand era dedicat a l'atenció personalitzada amb la participació dels mateixos professors que imparteixen les titulacions.

La UVic tenia també estand al Saló Futura on presentava els nous màsters oficials en Comunicació i Gastronomia, Comunicació Digital Interactiva,

Interpretació de Conferències, Traducció Especialitzada, els programes de Formació Continuada i de la Universitat d'Estiu de Vic.

ISEP ja té representació a Mèxic

L'Institut Superior d'Estudis Psicològics (ISEP) ha obert recentment una delegació a Ciutat de Mèxic per donar a conèixer en aquest país la seva oferta formativa de màsters i postgraus. Pel març ja va participar a la fira Europosgrados 2007, un esdeveniment que ofereix al públic llatinoamericà les opcions formatives en l'àmbit de l'educació superior existents a Europa. L'ISEP va habilitar un espai al recinte firal des del qual va informar els futurs estudiants de les característiques i avantatges de la seva programació acadèmica en l'àmbit de la psicologia, l'educació i la salut.

Manuel Fuentes a la Universitat de Vic

El programa "Problemes domèstics", conduït per Manuel Fuentes a Catalunya Ràdio, es va emetre en directe des de l'Aula Magna de la UVic el dimarts 13 de març. L'acte era obert a tothom i formava part d'un *tour* del programa per les universitats catalanes.

Esports d'hivern a Torí

Un estudiant de 2n curs de CAFE, Xavier Capdevila, va participar pel gener en la 23a edició de la Universiada d'Esports d'Hivern que organitza la Federation Internationale du Sport Universitaire que es va celebrar a Torí. La Universitat de Vic hi va ser representada per Capdevila en la modalitat de snow. Va quedar 27è en la prova de slalom gegant i 44è en snowboard-cross.

D'altra banda, tres dels set equips de la UVic als Campionats de Catalunya Universitaris arribaren a la fase final. A Lloret de Mar es jugà el futbol masculí i el bàsquet femení, i a Cambrils l'hoquei patins. Tots ells quedaren en quarta posició.

La UVic va tenir una bona represen-

tació als Campionats de Catalunya i d'Espanya d'esports d'hivern. En la modalitat de *freestyle* Jocasta Franquesa va quedar primera en el Campionat de Catalunya i d'Espanya femení i Dani Fornell fou campió de Catalunya i subcampió d'Espanya masculí.

En els Campionats de Catalunya de bàdminton femení Teresa Barberà obtingué una 3a posició, i Montse Martínez una 1a posició al Campionat de duatló femení.

VIC. ALBERG-RESIDÈNCIA UNIVERSITÀRIA CANONGE COLLELL

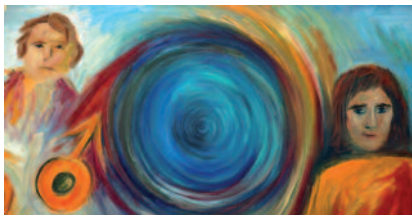
residències d'estudiants de la Generalitat de Catalunya

Avinguda Olímpica, s/n - 08500, Vic
Telèfon: 93 889 49 38
Fax: 93 883 30 62
E-mail: alberg_vic@tjuuca.com

Experiències creatives per a la salut mental

A mitjans de març, es va inaugurar a la Sala Polivalent de la UVic l'exposició 'Parelles Artístiques. Experiències creatives per a la salut mental' que presenta el treball realitzat per diverses parelles d'artistes formades per un usuari del Centre Mèdic Psicopedagògic d'Osona i un artista local sensibilitzat amb el tema de les malalties mentals. El resultat és un conjunt d'obres fetes 'a dues mans', fruit del diàleg i l'intercanvi d'experiències tant personals com artístiques.

L'exposició s'emmarca dins un ampli projecte que es va iniciar el 2002 i que pretén sensibilitzar les persones sobre la importància de la salut mental i contribuir així a eliminar l'estigma que encara suposa patir malalties mentals.

Fragment d'una de les peces exposades.

Una mirada crítica a l'esport

Amb el llibre i el CD *Esport i societat: una mirada crítica. Propostes didàctiques*, Eumo enceta una nova col·lecció de l'àrea d'activitat física i esport titulada Tercer Temps.

Els autors, Susanna Soler, Maria Prat, Albert Juncà i Miquel Àngel Tirado, membres del grup de recerca Valors en Joc, de la UAB, hi proposen quatre àrees de reflexió crítica relacionades amb el món de l'esport, especialment adreçades a donar suport a la tasca dels professors d'Educació Física de Secundària: salut, estètica i esport; gènere i esport; política, economia i esport; violència, competitivitat i esport.

La nova col·lecció, assessorada i dirigida des de la UVic, vol ser una plataforma per contribuir al desenvolupament reflexiu i professional de l'àrea de l'activitat física i l'esport en llengua catalana. La denominació de "Tercer Temps" remet a dos mons emblemàtics. D'una banda, recorda el tercer

temps pedagògic francès que renovava l'estructura i la concepció pedagògica de l'educació tot posant l'èmfasi en el cos com a part fonamental de tot acte educatiu. De l'altra, recorda el tercer temps del rugbi: espai de temps per reforçar les relacions i l'amistat entre les persones a partir d'una pràctica en què els jugadors de dos equips i l'àrbitre es reuneixen per comentar el partit que ja s'ha jugat, de manera distesa i amigable, al voltant d'un refrigeri que ofereix l'equip amfitrió.

Som el nostre cervell

Jordi Planas
Departament de Biologia de Sistemes de la UVic

Parlant amb una col·lega de l'interès del nostre grup de recerca per analitzar les bases biològiques del llenguatge humà, em va dir que aquests temes no li inspiraven gaire simpatia: "A veure si encara descobrirem alguna cosa desagradable!".

No sé si va ser Descartes el primer que en el discurs del mètode va plantejar clarament el mecanicisme, la teoria segons la qual tots els cossos, inclosos els éssers vius, es podien explicar a partir de les lleis de la mecànica. Del que sí estic segur és que no va ser el primer d'estavellar-se en l'intent de considerar una "res cogitans" o ment,

independent del cos. Les religions, els nacionalismes i altres dogmatismes s'han recreat sempre d'una manera o d'una altra en alguna idea de transcendència i la seva influència ha representat un last per a bona part de la matèria grisa més selecta de la humanitat durant els darrers 2000 anys. A tall d'exemple us podeu mirar com Llull intenta justificar l'existència de Déu i convèncer-ne els infidels. Bé, això és només una manera d'enfocar-ho, certament. La humanitat al llarg dels darrers cinquanta mil anys ha experimentat una evolució cultural considerable i en aquest procés Llull i Descartes i molts d'altres, van fer un brillantíssim paper en el moment que els va tocar viure.

Fixeu-vos que Descartes, igual que Hume un parell de segles més endavant, va estar a punt de carregar-se de

soca-rel tota la farsa, però encara no tocava i només tímidament va suggerir que la comunicació entre cos i ment es podia articular a través de la glàndula pineal, un petit element del nostre cervell. Avui, la ciència ha acumulat tantes evidències, que és impossible sostenir que existeix cap artefacte, diguem-ne ment, ànima, consciència o com n'hi vulguem dir, que no sigui un producte de l'activitat cerebral. Encara més, la intuïció que tenim de l'existència d'un suposat "jo", és a dir, una sala de control en el nostre cervell, és pura il·lusió.

La consciència i també l'autoconsciència o consciència d'un "jo" no és més que una mena d'allau, un remolí d'esdeveniments neuronals absolutament distribuïts en el nostre cervell.

Ras i curt, som el nostre cervell i aquesta cosa desagradable no cal descobrir-la, ja s'ha descobert.

El conseller Huguet reconeix en la UVic un model d'eficiència

El 9 de març Josep Huguet, conseller del Departament d'Innovació, Universitats i Empresa, acompanyat de Blanca Palmada, comissionada per a Universitats; Josep Anton Ferré, director general d'Universitats; Joan Roca, director de la CIRIT; Estanislau Fons, director de l'AGAUR; i Àngels Cabassés, secretària del Consell Interuniversitari de Catalunya, va visitar la Universitat de Vic en el marc de les visites que realitza a totes les universitats catalanes amb l'objectiu de conèixer amb més profunditat la realitat de cadascuna i de donar a conèixer els objectius que es proposa el seu departament pel que fa a política universitària.

A la Universitat de Vic el conseller va ser rebut per la rectora, Assumpta Fargas, i el president de la fundació

Assumpta Fargas i Josep Huguet.

Universitària Balmes i alcalde de Vic, Jacint Codina. A continuació va tenir lloc una reunió entre l'equip del Departament i el Consell de Direcció de la Universitat en la qual es va posar de manifest l'interès de la Universitat de Vic per obtenir un ple reconeixement

en tots els àmbits del Sistema Universitari de Catalunya donada la seva qualitat d'universitat mixta, de participació pública i gestió privada. Per la seva part el conseller va exposar les línies mestres que marcaran la seva gestió al capdavant del DIUE. Es va mostrar preocupat per l'endarreriment de Catalunya pel que fa a recerca i formació continuada, i va posar l'accent en la necessitat d'innovació tant en l'àmbit universitari com en l'àmbit empresarial, els més importants que recauen en el seu departament. També va intervenir la comissionada d'Universitats, Blanca Palmada, que es va mostrar sensible als requeriments de la Universitat en el sentit d'avançar les negociacions per al proper contracte-programa de finançament de la UVic.

Nou marc d'ensenyament superior

Carles Torres
Vicerector d'Ordenació
Acadèmica i Professorat

L'espai europeu d'ensenyament superior es troba en uns moments de canvis importants, amb l'objectiu final d'assolir una convergència europea dels ensenyaments universitaris. En aquest futur escenari es vol potenciar la mobilitat i la internacionalització dels ensenyaments.

Els canvis més importants fan referència a dos àmbits: el de la metodologia d'impartició i el de l'organització dels ensenyaments.

La metodologia d'impartició se centra en els crèdits d'acord amb el sistema europeu conegut com a ECTS (European Credit Transfer System), en el qual es fa èmfasi en l'estudiant com

a protagonista del procés d'aprenentatge. Per tant, les classes magistrals tradicionals donen lloc a un sistema d'aprenentatge més participatiu, amb un seguiment tutoritzat de l'estudiant, que passa a tenir una part més activa.

Un crèdit ECTS és la seixantena part de totes les hores que un estudiant a temps complet hauria de dedicar als seus estudis al llarg d'un curs acadèmic. Aquests crèdits són una unitat que serveix per comptar totes les activitats que duu a terme l'estudiant per assolir els objectius de formació. Consisteixen en una franja entre 25 i 30 hores de dedicació formativa que inclouen totes les activitats: hores de classe (teòriques i pràctiques), activitats en els laboratoris, hores d'estudi personal, hores dedicades a seminaris, treballs, pràctiques o projectes i les que calguin per preparar els exàmens.

Pel que fa a l'organització dels en-

senyaments es planteja una estructura general en tres cicles: el Grau, el Màster i el de Doctorat.

Les darreres propostes ministerials són que els títols de grau constin de 240 crèdits ECTS (4 anys) agrupats en cinc branques del coneixement: Arts i Humanitats, Ciències, Ciències de la Salut, Ciències Socials i Jurídiques, Enginyeria i Arquitectura. El títol de Màster tindrà entre 60 i 120 crèdits ECTS i s'hi podrà accedir a partir d'un títol de grau (o dels títols oficials actuals) i també amb la superació d'almenys 180 crèdits. El doctorat s'obindrà després d'haver aprovat una tesi doctoral que requereix que prèviament s'hagi cursat un mínim de 300 crèdits entre estudis de grau i de màster. Amb tota probabilitat els nous títols de grau s'implantaran el curs 2008-09. El curs 2006-07 ja s'han començat a impartir màsters oficials.

La segona doctora per la Universitat de Vic

Marcella La Rocca s'ha convertit en la segona doctora per la Universitat de Vic. La seva tesi, llegida el 27 de febrer, i titulada *El Taller de traducció: Una metodologia didàctica integradora para la enseñanza universitaria de la traducción*, va obtenir la màxima qualificació, excel·lent cum laude per unanimitat. La directora de la tesi va ser la Dra. Maria González Davies i el tribunal estava format per la Dra. Mariana Orozco (vocal, Universitat Autònoma de Barcelona), la Dra. Dorothy Kelly (vocal, Universitat de Granada), la Dra. Francesca Bartrina (vocal, Universitat de Vic), la Dra. Eva Espasa (secretària, Universitat de Vic) i el Dr. Marcos Cánovas (president, Universitat de Vic).

Aquesta tesi forma part del programa de doctorat "Metodologia i anàlisi de la traducció", de la Facultat de Ciències Humanes, Traducció i Documentació. La primera tesi doctoral llegida a la Universitat de Vic, el passat mes de juliol, pertanyia també a aquest mateix programa.

Vint-i-sis estudiants estrangers, al segon quadrimestre

Pel febrer va tenir lloc l'acte de benvinguda oficial de la Universitat de Vic als nous vint-i-sis estudiants estrangers d'intercanvi que s'incorporen a la nostra universitat fins a juny. Setze estudiaran a la Facultat d'Empresa i Comunicació; d'aquests, 3 provenen d'Holanda, 2 d'Itàlia, 4 de Canadà, 1 d'Alemanya, 4 de Polònia, 1 de França i 1 del Regne Unit. Els altres deu ho faran a la Facultat de Ciències Humanes, Traducció i Documentació i provenen 1 del Regne Unit, 1 d'Itàlia i 8 de Polònia.

Fem UVic, el bloc dels exestudiants

Un dels grans pilars que conformen la universitat, a més del professorat, dels professionals de serveis i de l'alumnat, és el col·lectiu d'exalumnes, el referent que recorda les fites assolides per la institució universitària i el seu compromís permanent amb la societat.

En el marc de les celebracions del desè aniversari de la Universitat de Vic, el butlletí virtual *Fem UVic* d'antics alumnes vol completar els nostres serveis a la comunitat universitària amb un projecte de comunicació amb els exalumnes de les nostres facultats i escoles i amb tots aquells que, en un moment o altre, han confiat la seva formació a la Universitat de Vic.

El bloc Fem UVic d'antics estudiants informará sobre les activitats formatives, culturals i de lleure de la Universitat de Vic i sobre l'actualitat del món universitari, així com dels serveis que la universitat posa al seu abast, com ara la borsa de treball. Aquest bloc té la intenció de ser un referent de trobada i de relació per als i les exestudiants i per aconseguir que la Universi-

tat de Vic no hagi estat només un lloc de pas en les seves vides, sinó un punt de trobada permanent amb els professors i les professores, amb els professionals de serveis i amb els companys i les companyes. En definitiva, com a espai participatiu i de projecció en la societat al servei dels exalumnes, Fem UVic vol contribuir a fer realitat una comunitat universitària en el seu sentit més autèntic.

Commemoració del desè aniversari de la UVic

La commemoració del desè aniversari de la Universitat de Vic, els actes principals de la qual tindran lloc sobretot el mes de maig, inclourà un cicle de conferències organitzat pels diversos centres i que comptarà amb la presència a la UVic d'Anna Veiga, Francesc Escribano, Juan Ramón Quintás de Seoane, Edgar Morin, Carlos Jiménez Villarejo i Neus Català Roca. També inclourà una representació del grup Els Comediants a la plaça Major de Vic, una arrossada popular al campus de Miramargés i un concert de l'Orquestra Simfònica del Vallès i tres exposicions, entre altres activitats culturals i lúdiques.

L'acte acadèmic central tindrà lloc a l'Aula Magna amb la presència del president de la Generalitat i dels membres dels tres rectorats de la Universitat de Vic en els seus deu primers anys.

La Cambra de Comerç i la UVic posen l'accent en la innovació

El 9 de març va tenir lloc a Vic una trobada entre empresa i universitat. Hi eren presents el president de la Cambra de Comerç de Barcelona, Miquel Vall, i Oriol Guixà, president de la delegació d'Osona; per la UVic hi havia la rectora, Assumpta Fargas, i la delegada per a les Relacions Institucionals, Montserrat Vilalta; i per part de les administracions hi havia Josep Huguet, conseller del Departament d'Innovació, Universitat i Empresa, Jacint Codina, alcalde de Vic i Jaume Mas, president del Consell Comarcal d'Osona. L'acte va comptar amb l'assistència de nombrosos empresaris i empresàries.

Montserrat Vilalta va fer la intervenció que definia el pacte entre Universi-

tat i Cambra: si no fem ràpidament un esforç important d'innovació i de recerca en les empreses catalanes, correm un risc seriós de pèrdua de competitivitat. Vilalta va apuntar algunes xifres: la inversió en R+D a Catalunya és l'1,38% del PIB, mentre que la mitjana europea és del 2,1% i l'objectiu de Lisboa és arribar al 3%. Només el 9% dels estudiants de la universitat segueixen programes de formació continuada, mentre que a Europa és el 23% i en alguns països arriba al 35%. Els nostres universitaris reben sous inferiors als seus homòlegs europeus. La recerca es concentra a Madrid, etc. En definitiva, l'interès d'empreses i universitats passa per caminar plegades si volem fer-

Montserrat Vilalta durant la seva intervenció.

nos un espai en un món globalitzat. Assumpta Fargas, Miquel Vall i Josep Huguet apuntaren al mateix objectiu en les seves intervencions.

Europass, el passaport lingüístic

Sergi Domínguez
Director de l'Escola d'Idiomes

El domini de com a mínim una llengua estrangera (bàsicament l'anglès) ha esdevingut una condició *sine qua non* per tenir oportunitats en la nova Europa del coneixement i de l'intercanvi d'idees. L'acreditació adequada és igualment important. El Consell d'Europa va introduir la iniciativa anomenada Europass, un document europeu que recull tota la nostra activitat formativa (currículum, coneixements lingüístics, mobilitat), amb informació detallada sobre l'experiència internacional i les habilitats i els coneixements que hem adquirit.

Pel que fa als coneixements lingüístics, el Consell d'Europa va elaborar un Marc Comú Europeu de Referència (MCER) amb l'objectiu de posar unes bases per elaborar programes de llen-

gua comuns, perquè hi hagués una major transparència a l'hora d'establir els nivells de coneixement i facilitar la mobilitat i la cooperació entre institucions d'ensenyament. S'obria així l'oportunitat d'establir un sistema comú de certificacions convalidables a Europa.

El MCER estableix sis nivells comuns de referència per descriure la competència lingüística.

A: Usuari Bàsic

A1 (Inicial) / A2 (Bàsic)

B: Usuari Independent

B1 (Llindar) / B2 (Avançat)

C: Usuari Competent

C1 (Domini Funcional) / C2 (Domini Expert)

Les Escoles d'Idiomes universitàries ens adaptem a tots els canvis curriculars i de certificats que això suposa.

És evident que encara ara, popularment i per a les empreses, els exàmens que proposen les corresponents institucions de la llengua són els més prestigiats, però aquests exàmens s'estan adaptant també als descriptors mar-

cats pel MCER i això ja ha produït canvis en alguns dels títols o continguts dels exàmens.

Així doncs, si tenim un First Certificate, vol dir que tenim el nivell B2 del MCER, i si tenim el Zertifikat Deutsch, estem en possessió d'un nivell B1. Si tenim un dels títols emesos pel Ministeri d'Educació francès, com ara el Diplôme d'études en langue française (DELFF) A2, tindrem un nivell A2 del MCER.

A banda d'aquests títols, trobarem també els emesos per universitats americanes com ara el TOEFL, o el TOEIC (pensat per a la comunicació empresarial), tots ells amb l'equivalència corresponent amb els nivells del MCER.

L'aprenentatge de llengües s'insereix plenament en el que s'anomena aprenentatge al llarg de la vida (Lifelong Learning, L3) i és molt important tenir ben acreditats els coneixements i experiències amb l'idioma. No n'hi ha prou de dir: parlo bé, o molt bé, l'anglès, l'alemany i l'italià!

Entrevista a l'actor Lluís Soler

El popular actor Lluís Soler va ser a la Universitat de Vic per recitar *El Comte Arnau*, de Josep Maria de Sagarra. La seva presència i la seva veu no van deixar indiferent a ningú. Uns moments abans d'entrar a l'Aula Magna per fer el seu recital, ens va concedir aquesta entrevista.

Quan comença el seu interès per la poesia?

No recordo quan comença aquest interès, imagino que és per la senzilla raó de fer teatre d'aficionat, obres en vers... A partir d'aquí et vas acostumant a aquests tipus de textos, com és el cas dels *Pastorets*, fets a partir de muntatges, així com els textos de Sagarra, també escrits en vers. Textos en els quals es troba una vessant dramàtica i, alhora, poètica, Sagarra escriu obres de teatre i poesia. A partir d'aquí, passes a altres punts, i la història comença així, després és el temps el que fa la feina i la pròpia voluntat la que s'ofereix a aprendre els versos i la manera com s'han de dir. És aquí on comença tot.

Per què ha triat els versos de Sagarra i no els de Maragall o Bartra?

Això imagino que és com sempre, evidentment, un tria el que per una banda li agrada més, ve a ser com una "selecció natural". Sempre hi ha versos que t'agraden més, que ja coneixes, que has sentit, etc. Jo he triat Sagarra perquè hi ha unes raons darrere prou importants, i és que Sagarra escriu els versos de manera que són fàcils d'entendre per a l'oient i, per a mi, això és un factor clau. És més fàcil, per entendre'ns i per posar dos extrems, que m'entenguin quan recito versos de Sagarra, que

quan ho faig amb els de Carner o Foix. La poesia té un problema, i és el fet que per molt que treballis els versos i tot el que això implica, si no hi ha una tradició forta al darrere la gent ignora aquells versos.

El Comte Arnau que recitaré jo avui, hi ha un 90% de la població que no l'ha sentit mai, i això fa que la primera vegada que sents un vers, o bé no l'entens o bé et perds. La tradició, transmesa pels rapsodes, o fins i tot pels avis i per les mares, facilita molt les coses. És per això que solc triar poetes que m'ajudin a fer entendre a l'espectador o oient, el que estic recitant, i Sagarra escriu els versos de manera que facilita el dir-los. Un vers amaga moltes coses: l'accentuació de les síl·labes, el final del vers... Això, juntament amb el món del que vinc (el del teatre), m'han fet escollir Sagarra.

Com va descobrir el mite del Comte Arnau?

Són troballes d'aquelles que no es poden explicar, per ser casualitats de la vida. El temps és l'eina que fa que et centris en allò concret; en el meu cas, fa molts anys que em centro en Sagarra.

Què li aporta aquest mite? Hi troba alguna lliçó moral?

Més que moral, m'aporta una lliçó hu-

mana. Sagarra en aquest cas es deixa anar més que no pas en les nombroses traduccions que va fer de Shakespeare o en la *Divina Comèdia*. Des del meu punt de vista, crec que Sagarra sabia que *El Comte Arnau* no es representaria mai damunt d'un escenari, i és per això que es deixa anar. La llegenda és molt cruel per una banda, i molt amorosa per l'altra, i això fa aparèixer un Sagarra molt humà. És això el que em crida més l'atenció del mite.

Quan va començar a recitar poesia de manera professional?

Evidentment, fent obres de teatre i també arran d'un muntatge que vaig fer l'any 1990 sobre poemes de Sagarra, estretament lligats a la terra i el mar, els dos grans temes centrals de les seves obres. A partir d'aquí, em començaren a interessar altres poetes com Joan Vinyoli, Miquel Martí i Pol, etc.

És molt diferent recitar versos que representar una obra de teatre. Utilitza alguna tècnica per recitar?

És clar que s'utilitza alguna tècnica, però aquesta tècnica ve donada per la llengua, que expressa l'accentuació dels versos. Dir el vers requereix una lluita constant entre un sistema mètric i un sistema lingüístic, i jo haig de descobrir aquesta contraposició i trobar

Com tracten l'educació els mitjans de comunicació?

Els pedagogs de la UVic Jaume Carbonell i Antoni Tort han editat *La educació y su representación en los medios*, una reflexió sobre el tractament que els mitjans fan de l'educació, en què proposen un recorregut per les temàtiques generades a les pàgines escrites o a les imatges dels mitjans de comunicació i que tenen l'educació com a pretext. Els dos pedagogs disseccionen i analitzen la tasca periodística, en posen al descobert la intencionalitat i, malgrat la pluralitat de mitjans informatius, mostren l'existència d'un fil conductor comú i d'un tractament determinat dels temes educatius.

“Els mitjans potser no tenen el poder per transmetre com s'ha de pensar, però aconsegueixen imposar sobre quins temes s'ha de pensar”.

Dir el vers requereix una lluita constant entre un sistema mètric i un sistema lingüístic.

un equilibri entre els punts, les comes i els finals dels versos. Qui et diu com has de recitar el vers és el poeta i la llengua en què està escrit.

L'ha ajudat el fet de tenir una veu tan característica com la seva?

Segur que és una eina important, quan surts a l'escenari l'únic que pots aportar és el teu cos i la teva veu. És veritat que, a part del vers en si, la veu que hi ha darrere juga un paper important.

Com ha dit, la tradició oral és molt important per a una cultura. Què li sembla el fet d'utilitzar una persona coneguda per divulgar aquests versos de Sagarra?

Vivim en un món que funciona a partir d'un mediaticisme; és evident que el fet de ser conegut facilita el contacte amb l'espectador. Segurament, moltes vegades acudeix als recitals gent més perquè em coneix, que no pas pels versos que recito. Tot i que, d'això, en pot derivar una afició, així que benvingut sigui.

Amb una Aula Magna plena a vessar, Lluís Soler va fer un recital magnífic que va trobar una connexió absoluta amb el públic que l'escoltava.

Entrevista de Carla Ferré i Aleix Mundó

De 'professionals' a 'bons professionals'

Ester Busquets i Alibés
Professora d'Ètica i Bioètica
de l'Escola Universitària de
Ciències de la Salut

Arran de l'onada de robatoris amb violència que ha patit, i encara pateix, aquest país, hem pogut sentir massa vegades a través dels mitjans de comunicació com es qualificava aquests lladres de “molt professionals” o bé “que actuen amb un alt grau de professionalitat”.

Aquests comentaris no són més que el reflex d'una convicció social cada vegada més arrelada, que obliga a repensar novament el concepte de professionalitat. Es pot posar sota la mateixa denominació tant lladres o assassins com infermeres, mestres o enginyers...? Perquè la societat, i fins i tot els mateixos professionals, sembla que

acceptin sense massa problemes aquestes afirmacions i no s'intueixi cap tipus de reacció.

En el fons d'aquest plantejament s'entreveu la idea que un professional és algú tècnicament preparat que posa la seva perícia al servei d'uns fins que no cal discutir ni qüestionar. La competència tècnica es justifica per si mateixa. Fer una cosa “tècnicament correcta” és independent del bé o el mal que pugui causar. S'avalua la correcció del procediment i no el bé inherent a aquella pràctica. Així, doncs, un lladre que és capaç de burlar els sistemes de seguretat i aconseguir el seu botí, encara que això impliqui ferir o matar a una o diverses persones, pot ser un bon professional.

En aquesta concepció emergent de la professionalitat ja no hi ha lloc per a les preguntes ètiques o valoratives. Els fins, o l'obtenció de resultats, determinen d'entrada qualsevol actua-

ció, totalment al marge de qualsevol criteri ètic. Sembla com si la complementarietat necessària entre competència tècnica i competència ètica ja no serveixi per definir un bon professional. No es pot qüestionar que un professional és algú expert en l'exercici d'una activitat, però aquesta activitat es defineix i es justifica per la seva contribució a la societat i pels béns que genera als qui es beneficien del seu exercici.

Tal vegada la universitat en general, com a centre de formació de nous professionals, també s'hauria de preguntar si té alguna responsabilitat en aquesta concepció esbiaixada de la professionalitat, i més ara que s'estan elaborant els nous plans d'estudi. La filosofia de l'EUCS, certament, aspira a formar els futurs professionals també des de la vessant ètica, perquè no siguin “només professionals” sinó també “bons professionals”.

Jornada de Portes obertes de la UVic

La Jornada de Portes Obertes de la UVic 2007, que tindrà lloc el 14 d'abril, ja disposa de la imatge promocional. El cartell i el fulletó d'enguany donen "llum verda" als visitants per entrar a la UVic i veure'n les instal·lacions. Com cada any, el disseny de les peces és d'Eumogràfic. La Jornada de Portes obertes és una ocasió per passejar per l'interior del recinte universitari, conèixer-ne les instal·lacions i familiaritzar-se amb l'entorn del campus i de la ciutat de Vic

Dones de Teatre

Del 5 de març al 10 d'abril es podrà veure a l'Espai Francesca Bonnemaison de Barcelona l'exposició *Dones de teatre*, comissariada per les professores de la UVic Francesca Bartrina i Eva Espasa i organitzada per la Diputació de Barcelona i el Centre d'Estudis Interdisciplinaris de la Dona de la Universitat de Vic.

L'exposició, que és un homenatge a les actrius i dramaturgues que han aconseguit bastir-se una carrera als escenaris catalans durant el segle XX,

mostra un recorregut biogràfic de les seves trajectòries i algunes imatges dels muntatges en què han participat.

Dones de teatre forma part del conjunt d'activitats que organitza la Diputació de Barcelona per commemorar el Dia Internacional de la Dona Treballadora.

Està previst que a l'estiu l'exposició arribi a Vic, dins el marc de les activitats de la Universitat d'Estiu.

De l'exposició se n'ha editat també un llibre-catàleg, com ja es va fer de l'exposició anterior, *Traductores*.

Caminar i benestar integral

Dra. Anna Puig i Ribera
Facultat d'Educació

És evident que la inactivitat física deteriora la salut de les persones. Tot i així, el sedentarisme està instal·lat en la nostra vida diària, especialment en la rutina laboral. La feina del personal acadèmic, administratiu i de serveis de la Universitat de Vic no n'és una excepció i, amb l'objectiu de millorar la seva salut i benestar, el setembre de 2006 un grup de 71 treballadors i treballadores van participar en una investigació per estudiar la viabilitat de dur a terme programes per caminar en horari laboral. Actualment, es recomana

acumular un mínim de 10.000 passes diàries per tal de millorar la nostra qualitat de vida.

A tots els participants se'ls va mesurar la quantitat de passes realitzades al dia i se'ls va proposar dues maneres diferents d'augmentar-les: fent una petita caminada diària de 15 minuts en horari laboral, i substituint les tasques laborals sedentàries per tasques més actives (per exemple anar a veure un company de feina en comptes de trucar-lo).

La primera fase del projecte va finalitzar el 22 de desembre amb una participació nombrosa i una bona acollida. Des de començaments d'any i fins a mitjans d'abril s'està duent a terme una segona fase de l'estudi i l'anàlisi de les dades. La coordinadora de l'estudi, autora d'aquestes ratlles, ha

realitzat una estada de dues setmanes a la Leeds Metropolitan University, d'Anglaterra, per comparar els resultats amb la resta d'universitats que formen part del programa, la Leeds Metropolitan mateix i la University of Queensland, d'Austràlia.

Els resultats són encoratjadors. El programa de caminar va aconseguir augmentar en 650 el nombre de passes diàries dels participants que caminaven 15 minuts diaris. A més a més, les persones que varen aconseguir augmentar el nombre de passes durant el transcurs del programa (9 setmanes) també van obtenir millores en la sensació de benestar i de qualitat de vida.

La investigació "Caminar i el benestar integral de la comunitat universitària a la UVic", compta amb el finançament de la mútua Asepeyo de Vic.

Els Vespres de l'Aula, cicle de conferències

Ricard Torrents durant la seva intervenció.

En commemoració del desè aniversari de l'aprovació de la Universitat de Vic, l'Aula Segimon Serrallonga organitza un cicle de conferències anual amb la denominació d'Els Vespres de l'Aula. Es tracta d'una iniciativa per donar a conèixer els resultats de la tasca investigadora duta a terme pel professorat vinculat a la UVic i tenen

lloc a la Sala Segimon Serrallonga de la masia Torre dels Frares. Pel febrer Ricard Torrents, rector fundador de la UVic, estudiós de l'obra de Verdaguer i autor de l'assaig *Art, poder i religió. La Sagrada Família en Verdaguer i en Gaudí*, parlà sobre *Història i mite de la sagrada família*.

El 29 de març M. Carme Bernal i Carme Rubio, professores de Literatura de la Facultat d'Educació i editores de llibre infantil, impartiren la conferència *La literatura per a infants i joves. També els clàssics*. El 19 d'abril, la Dra. Carme Casas, professora de l'Escola Politècnica Superior i membre del Grup de recerca en Medi Ambient de la UVic, impartirà la conferència *La riquesa florística dels nostres turons*, i el 24 de maig, el Dr. Manuel Llanas, professor de les facultats d'Empresa i Comunicació i de Ciències Humanes, Traducció i Documentació, i que porta a terme un estudi sobre la història de l'edició a Catalunya, impartirà la conferència *Algunes constants de l'edició a Catalunya*.

Medicina de família en nou idiomes

L'idioma de vegades és una barrera de comunicació entre els professionals sanitaris i alguns pacients immigrants. Millorar aquesta situació és l'objectiu del programa informàtic Universal Doctor Speaker (www.universaldocctor.com) que la Societat Espanyola de Medicina Familiar i Comunitària i GlaxoSmithKline, distribuïran entre facultatius de tot l'Estat.

La idea és del doctor Jordi Serrano que, "veient els problemes que tenia per comunicar-me amb alguns pacients, vaig pensar que un programa informàtic podria incloure les preguntes i les possibles respostes més habituals en l'entrevista clínica. El metge només hauria de fer clic sobre la frase

adequada perquè el pacient la pogués escoltar".

El programa ha estat coordinat i realitzat pels professors José Luis Eguia, de la UPC, i Ruth Contreras, de la UVic. Els idiomes que inclou són anglès, francès, alemany, portuguès, romanès, rus, àrab, xinès i urdu, tots ells provats en pacients per garantir-ne l'eficàcia,

Lús del programa per part dels metges "serà la millor manera de saber com funciona, millorar-lo i afegir-hi nous idiomes", comenta el doctor Serrano. El programa no pretén competir amb el mediador cultural, sinó complementar-lo.

Setena Mostra de Teatre Universitari a Vic

La Setmana del Teatre de la Universitat de Vic inclou enguany la 7a Mostra de Teatre Interuniversitari, que té lloc cada any en una de les quatre universitats que l'organitzen (UVic, Universitat de Lleida, Universitat Rovira i Virgili i Universitat de Girona) i que aquest any se celebrarà a Vic els dies 8 i 9 de maig. En aquesta ocasió l'Aula de Teatre de la UVic representarà l'espectacle *Futur Perfecte*.

Els membres actuals de l'Aula de Teatre de la UVic.

La Setmana inclourà tallers teatrals oberts de maquillatge, improvisació, etc. i es clourà amb la lectura dramatitzada d'una obra traduïda per estudiants de la Facultat de Traducció (FCHTD) el divendres dia 11 al matí.

El 14 de maig l'Aula continuarà la gira de *Futur Perfecte* a la 12a Mostra de Teatre Universitari, que organitza anualment la Xarxa Joan Lluís Vives i que enguany se celebra a Lleida.

Caixa Sabadell
Qüestió de traça

Cada idea o projecte que ens proposeu ens dona força per tirar endavant junts.
Vine a les nostres oficines i pregunta pel **CrediEstudis**, les **Beques de Treball** i les **Beques d'Interessos**. També pots trobar més informació a www.espaijove.com

Qüestió d'il·lusió

SISTEMA D'AJUT ESTUDIS CAIXA SABADELL

Literatures. 3a mostra d'arts de la Universitat de Vic

Amb la voluntat de potenciar les expressions artístiques i de donar a conèixer les activitats artístiques que desenvolupem els membres de la comunitat universitària de la UVic amb inquietuds literàries, l'Oficina de Gestió Cultural convoca la 3a Mostra d'Arts de la Universitat de Vic. La primavera passada la Mostra es va dedicar a les arts musicals amb diversos concerts, i el curs anterior a les arts plàstiques i visuals, amb una exposició. Enguany es dedica a les literatures i pretén estimular les persones que escriuen, sigui poesia, sigui narrativa, teatre, monòlegs, esquetxos, a mostrar la seva obra en un recital a l'aula magna i amb l'edició d'una antologia dels millors treballs presentats.

Aula L3 d'Accés Directe

L'Aula L3 d'Accés Directe és un programa que enguany ofereix vint assignatures finalistes que ja s'imparteixen als graus de la UVic i que s'obren al públic com a cursos de formació contínua. Són assignatures amb suport virtual i en format semipresencial.

L'Aula L3 d'Accés Directe vol facilitar a tots els ciutadans la igualtat d'oportunitats d'accés a la societat del coneixement, la integració de les noves tecnologies en la formació i promoure la universitat com a espai de compromís social, seguint les propostes del Consell d'Europa.

Matricular-se a una d'aquestes assignatures com a curs de formació continuada no requereix cap requisit d'accés. Únicament es demana als interessats que llegeixin atentament els continguts de l'assignatura i que valorin si s'adapta a les seves necessitats formatives. Un cop matriculat, l'estudiant tindrà accés al Campus Virtual i passarà a compartir els materials amb

tots els alumnes matriculats en aquesta assignatura, a més de poder gaudir de tots els avantatges i serveis de la UVic.

Un cop aprovada l'assignatura, els estudiants obtindran un certificat d'aprofitament de l'Aula L3 de Formació Continuada.

Per al curs vinent l'oferta de l'Aula L3 d'Accés Directe s'ampliarà fins a unes 50 assignatures/cursos.

Sempre voldré voler, antologia de l'obra de Segimon Serrallonga

Sota el títol *Sempre voldré voler*, l'editorial Ellago de Castelló acaba de publicar a la seva col·lecció La Trossa, dirigida per Víctor Obiols, una completa antologia de l'obra de Segimon Serrallonga editada a cura del mateix Víctor Obiols, de Francesc Codina i de Ricard Torrents, tots ells professors de la Universitat de Vic.

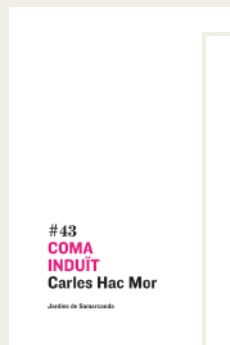
El llibre contempla tots els vessants de la producció literària de Serrallonga, escrits sobre poètica, poesia, prosa literària, traduccions, assaig i fins i tot recull extenses entrevistes publicades en diverses revistes i diaris. Una bona part de la prosa literària del llibre és inèdita o havia estat publicada de manera esparsa i era completament introbables. Segimon Serrallonga només havia publicat dos llibres de

poesia en vida, *Eixarms* (Lumen, 1974) i *Poemes 1950-1975* (Crítica, 1979), tots dos ja introbables.

És per aquesta raó que *Sempre voldré voler* arriba molt oportunament per donar a conèixer als lectors actuals una de les veus literàries més poderoses, personals i lúcides de la literatura catalana del segle xx.

Víctor Obiols, juntament amb Francesc Codina, s'han ocupat de fer la selecció dels textos i han tingut cura de l'edició. Ricard Torrents ha redactat la introducció explicativa de la vida i l'obra del poeta. En aquesta edició hi han col·laborat també Rosa Brugulat, sobretot en tasques de documentació, i Anton Granero, que n'ha dissenyat la coberta. El llibre es va presentar a primers d'abril a Torelló.

Un gran clàssic de la pedagogia, mites i llibres amb rerefons polític entre les novetats de primavera

Un dels últims grans clàssics de la pedagogia del segle XX, l'ucraïnès Anton S. Makàrenko, s'ha afegit a la col·lecció "Textos Pedagògics" d'Eumo Editorial. L'edició de *Poema pedagògic*, l'emotiu relat que va escriure l'autor sobre la vida de l'internat que ell va crear per a rodamons i delinqüents, és la primera en català i incorpora un exhaustiu pròleg del professor de la Universitat de Barcelona Jaume Trilla.

Aquest mes de març s'ha presentat el llibre *Els mites nacionals catalans*, un rigorós estudi del professor de la Universitat Rovira Virgili Magí Sunyer sobre la identitat de la nació i sobre com hi han influït els escriptors del segle XIX. Aquest

estudi s'ha publicat a la "Sèrie Segle Romàntic", que impulsen conjuntament la Societat Verdaguer i Eumo Editorial.

Carles Hac Mor i Roger Costa-Pau, poetes, crítics literaris i articulistes tots dos, són els autors dels nous títols de la col·lecció de poesia que Eumo publica amb Cafè Central: *Coma induït* és un original exercici poètic a partir del llenguatge sempre ric de Carles Hac Mor, i Roger Costa-Pau explora l'ésser a través d'imatges duals que remetent al món exterior i a la interioritat humana en el poemari *I ser d'on no sóc*.

En època de precampanya electoral, coincideixen a les llibreries dos títols d'Eumo que, des de vessants molt diferents, tracten temes de política i eleccions. Margarida Bassols, professora a la Universitat Autònoma de Barcelona, analitza el cas català en el seu estudi *El llenguatge dels polítics* i demostra que la tria d'unes seqüències fòniques, d'una sintaxi i d'unes figures retòriques és l'expressió de determinades opcions polítiques. Xavier Tornafoch, historiador i polític, ha publicat el llibre *Del caciquisme a la democràcia. Política i eleccions a Vic (1900-1931)*, una obra en què estudia la transició de la vella política, controlada pels notables, a la moderna política de masses.

UNIVERSITAT D'ESTIU DE VIC

25.06.07/13.07.07

Informació: tel. 93 886 12 22 (ext. 5502-5516)
uev@uvic.cat / www.uvic.cat
Secretaria de la UVic. Edifici F

Matrícula: del 4 al 15 de juny

**DEL 16 D'ABRIL
AL 31 DE MAIG**
ANIVERSARI
UVIC 10 ANYS

